บทที่ 5

ฟังก์ชันเวียนเกิดและฟังก์ชันทำซ้ำ

ในบทที่ 3 เราได้ศึกษาวิธีการสร้างฟังก์ชันในโปรแกรม Scilab เพื่อการใช้งานทั่ว ๆ ไปแล้ว แต่ใน บางกรณี เราต้องการฟังก์ชันที่ต้องอาศัยการทำชุดคำสั่งเดิมซ้ำ ๆ กันหลายรอบ ตัวอย่างเช่น ต้องการ สร้างฟังก์ชันเพื่อพิมพ์ข้อความเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง โดยมีจำนวนครั้งตามที่กำหนดให้ เป็นต้น ในบทนี้เรา จะศึกษาเทคนิคการสร้างฟังก์ชันที่มีลักษณะดังกล่าว 2 เทคนิค ได้แก่ การสร้าง**ฟังก์ชันเวียนเกิด** (recursive function) และการสร้าง**ฟังก์ชันทำซ้ำ** (iterative function)

อย่างไรก็ตาม เทคนิคทั้งสองมีหลักการทำงานที่แตกต่างกันมาก และในบางครั้งก็ส่งผลให้ฟังก์ชัน ของเราใช้เวลาในการทำงานมากน้อยแตกต่างกันด้วย ดังนั้นนักเขียนโปรแกรมจึงต้องรู้จักเลือกใช้เทคนิค ดังกล่าวให้เหมาะสม เพื่อให้ฟังก์ชันที่ออกแบบมานั้น สามารถทำงานได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว และใช้ ทรัพยากรของระบบโดยประหยัด

5.1 ฟังก์ชันเวียนเกิด

บทนิยาม 5.1.1

ฟังก์ชันเวียนเกิด (recursive function) คือ ฟังก์ชันซึ่งอาศัยหลักการทำงานโดยการเรียกใช้ ตัวเองซ้ำ แต่เปลี่ยน input ให้มีขนาดเล็กลงกว่าเดิม

ตัวอย่าง 5.1.2 พิจารณาฟังก์ชันต่อไปนี้

```
function [y] = recursive_f(x)
if x <= 0 then

// output สำหรับกรณีฐาน (base case)
y = 1;
else

// เรียกใช้ตัวเองซ้ำ แต่เปลี่ยน input ให้เล็กลง
y = 2 + recursive_f(x-2)
end
endfunction
```

จงหาค่าของ output ที่ได้จากการเรียกใช้ recursive_f(7)

วิธีทำ

<u>ข้อสังเกต</u>

- 1. โดยทั่วไปแล้ว การที่เราจะเรียกใช้ตัวแปรหรือฟังก์ชันใด ๆ ได้นั้น เราจะต้องสร้างตัวแปรหรือ ฟังก์ชันดังกล่าวไว้ก่อนแล้วเสมอ จะเห็นได้ว่าในกรณีของฟังก์ชันเวียนเกิดนั้นก็ยังคงไม่ขัดกับ หลักการนี้ เนื่องจากว่า Scilab จะทราบถึงความมีอยู่ (existence) ของฟังก์ชันเวียนเกิดได้ นับตั้งแต่ที่ประมวลผลส่วนหัว (header) ของฟังก์ชันแล้ว
- 2. ในฟังก์ชันเวียนเกิดทุกตัว จะต้องมีการกำหนด output สำหรับ**กรณีฐาน** (base cases) เสมอ เพื่อป้องกันมิให้ฟังก์ชันเวียนเกิดทำงานไปเรื่อย ๆ โดยไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งนี้ กรณีฐานอาจจะมีเพียง 1 กรณีหรือมากกว่านั้นก็ได้

ตัวอย่าง 5.1.3 จงสร้างฟังก์ชันเวียนเกิดชื่อ ${
m MySequence}$ เพื่อหาค่าของ s_n เมื่อ n เป็นจำนวนเต็มบวก ที่กำหนดให้ โดยที่

วิธีทำ

5.2 ฟังก์ชันทำซ้ำ

บทนิยาม 5.2.1

ฟ**ังก์ชันทำซ้ำ** (iterative function) คือ ฟังก์ชันซึ่งอาศัยการทำงานแบบวนซ้ำ โดยไม่มีการ เรียกใช้ตัวเองเช่นกรณีของฟังก์ชันเวียนเกิด (นั่นคือ ใช้เพียงคำสั่ง for หรือ while ในการทำซ้ำ)

โดยทั่วไปแล้ว ฟังก์ชันใดที่ออกแบบให้อยู่ในรูปของฟังก์ชันเวียนเกิด มักจะสามารถออกแบบให้ อยู่ในรูปของฟังก์ชันทำซ้ำได้เช่นกัน

ตัวอย่าง 5.2.2 เราสามารถปรับฟังก์ชัน recursive_f ในตัวอย่าง 5.1.2 ซึ่งเป็นฟังก์ชันเวียนเกิด ให้อยู่ ในรูปของฟังก์ชันทำซ้ำได้ ดังนี้

```
function [y] = iterative_f(x) y = 1 // \text{ Pinos output ansign}  y = 1 // \text{ Pinos output ansign}  while x > 0 y = y + 2 // \text{ Us ับปรุงค่าของตัวแปร } y \text{ ซึ่งเป็น output}  x = x - 2 // \text{ Us ับปรุงค่าของตัวแปร } x \text{ ซึ่งเป็น input}  end endfunction
```

จงหาค่าของ output ที่ได้จากการเรียกใช้ iterative_f(7)

<u>วิธีทำ</u>

ในการทำงานบางอย่าง ฟังก์ชันทำซ้ำจะออกแบบได้ยากกว่า แต่สามารถทำงานได้เร็วกว่าฟังก์ชัน เวียนเกิด **ตัวอย่าง 5.2.3** จงเปลี่ยนฟังก์ชันเวียนเกิด mysequence ในตัวอย่าง 5.1.3 ให้อยู่ในรูปของฟังก์ชันทำซ้ำ วิธีทำ

ตัวอย่าง 5.2.4 จงออกแบบฟังก์ชัน mysum_recursive และ mysum_iterative เพื่อคำนวณหาค่า ของ $1+2+3+\cdots+n$ เมื่อ n เป็นจำนวนเต็มบวกที่กำหนดให้ โดยใช้ฟังก์ชันเวียนเกิดและฟังก์ชัน ทำซ้ำ ตามลำดับ วิธีทำ